

РЕШЕНИЕ

№ 6574

гр. София, 20.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8342** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Главна дирекция "Национална полиция", представлявана от директора, против Решение от 16.04.2020 г., постановено по АНД № 9859/2019 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 298/07.05.2019 г., издадено от Директора на Главна дирекция "Национална полиция" - [населено място], с което на основание чл. 72, ал. 1 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/ на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от Д. В. Д. е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл. 4, ал. 1 от ЗЧОД.

Изложени са оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, поради неправилно приложение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Касаторът твърди, че районният съд неправилно е приел, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Искането към съда е да отмени

решението на Софийски районен съд и да потвърди наказателното постановление, предмет на съдебен контрол. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 01.03. 2019 г., около 13.00 часа, в [населено място], [улица], № 19, обект [фирма] - „Сладкарница О.“, [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от управителя Д. В. Д., притежаващо следните лицензи за извършване на частна охранителна дейност: № 3198/23.11.2017 г., издаден от зам.-директора на ГД „НП“ , за дейност по чл.5, ал.1, т.2 /„Охрана на имуществото на физически и юридически лица/ от ЗЧОД за територията на област П., № 3216/19.02.2018 г., издаден от Директора на ГД „НП“ за дейност по чл. 5, ал.1, т.2 /Охрана на имуществото на физически и юридически лица/ от ЗЧОД за територията на цялата страна, удостоверена съгласно § 4, ал. 1, вр. с ал. 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за частната охранителна дейност, е извършвало дейност по чл.5, ал.1, т.3 /„Сигнално –охранителна дейност/ от ЗЧОД, без лицето да има лиценз за този вид дейност, за което е било писмено уведомено на 01.02.2019 г., с писмо, рег. № 328600-5584/01.02.2019 г., по описа на Главна дирекция „Национална полиция“.

Сигнално- охранителната дейност е осъществявана по силата на договор № 009 от 17.03.2018 г., сключен между [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 19, в качеството на „Възложител“ и [фирма], ЕИК[ЕИК], наричан в договора „Изпълнител“. Съгласно предмета на договора възложителят възлага, а изпълнителят приема да извършва срещу възнаграждение автопатрулна реакция със специализирани екипи в рамките на договорения период и договореното време на получени алармени сигнали в мониторинг център на Възложителя от охранителните системи и/или бутоните за нападение, инсталирани в охраняваните обекти по Приложение № 1 /неизготвено/. По силата на договора изпълнителят е бил длъжен да изпълнява задълженията си – предмет на договора, „по всяко време“ или без ограничение в 24-часовия интервал от денонощието. Плащането по фактура № [ЕГН] от 03.02.2019 г., се е извършило за услуга „месечен абонамент охрана 02.2019 г.“ и е включвало плащане и по още един договор със същия възложител - № 016/19.05.2018 г.

Свидетелката К. К. приела, че е извършено нарушение по чл. 4, ал. 1 от ЗОЧД и съставила АУАН № 298/16.04.2019 г. Последният е предявен и връчен на управителя на дружеството. Въз основа на АУАН, директорът на ГДНП е издал наказателно постановление № 298/07.05.2019 г., с което на основание чл. 72, ал. 1 от ЗЧОД наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 10000, за това че 01.03.2019г. осъществява сигнално - охранителна дейност без да има издаден лиценз за този вид дейност - нарушение по чл. 4, ал. 1 от ЗЧОД.

При така приетата фактическа обстановка районният съд е достигнал до извода, че АУАН и НП не отговарят на изискванията съответно на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като от тях не стават ясни датата и мястото на извършване на нарушението, за което е образувано административно-наказателното производство. Приел е, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното юридическо лице.

Решението е неправилно. Съображенията за това са следните:

При правилно установена фактическа обстановка, районният съд е направил несъответстващия на закона извод за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното юридическо лице. Настоящият състав счита, че приложеният АУАН № 298/16.04.2019 г. е съставен от компетентно за това лице съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗЧОД. Съдържа всички, посочени в чл. 42 от ЗАНН реквизити. Подписан е от съставителя, свидетеля, присъствал при установяване на нарушението и нарушителя и е връчен на последния. Въз основа на АУАН, компетентният за това орган, съгласно чл. 83, ал. 2 от ЗЧОД, е издал НП № 298/07.05.2019г. Същото е в изискуемата от закона писмена форма, съдържа реквизитите, посочени в чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и е подписано от издателя. Настоящият състав не споделя извода на районния съд за допуснати нарушения по чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Видно от АУАН и НП те съдържат точно и ясно посочване на датата и мястото на извършване на административното нарушение. В тях са посочени и всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на нарушението по чл. 4, ал. 1 от ЗЧОД. Актосъставителят и административно-наказващият орган по недвусмислен начин са индивидуализирали деянието чрез отразяване на датата, мястото и обстоятелствата на извършването му.

Посочването в АУАН и НП, че сигнално - охранителната дейност се извършва в обекта по силата на сключен договор на 17.03.2018 година, с посочено плащане по договора, извършено с фактура на 03.02.2019 година, не променя извода относно датата на извършване на процесното нарушение. Съвкупността от доказателства, включително разпечатка от регистър на ЮЛ, клиенти на наказаното дружество, заверена от управителя, не променя извода на наказващия орган, че на 01.03.2019 година наказаното дружество е осъществявало сигнално - охранителна дейност въпреки липсата на лиценз.

Неправилни са и изводите в решението за неяснота относно мястото на извършване на процесното нарушение. В наказателното постановление, е посочено точно мястото, на което дружеството е извършвало сигнално- охранителна дейност без лиценз, което напълно кореспондира със показанията на свидетеля К. дадени пред районния съд. Проверката е извършена в мониторинговия център за наблюдение и приемане на сигнал от охраняваните обекти. Установено е, че към 01.03.2019 година не е прекратено излъчването на сигнална дейност към центъра от охраняваните обекти, вкл. [фирма]- Сладкарница О.“.

Предвид всичко изложено, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение на Софийски районен съд е неправилно и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН следва да бъде отменено, а наказателното постановление, предмет на съдебен контрол - да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, на касатора следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер от 100.00 лв., определен съгласно чл. 78,

ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 16.04.2020 г., постановено по АНД № 9859/2019 г. по описа на Софийски районен съд, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 298/07.05.2019 г., издадено от Директора на Главна дирекция "Национална полиция" - [населено място], с което на основание чл. 72, ал. 1 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/ на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл. 4, ал. 1 от ЗЧОД.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Главна дирекция "Национална полиция" разноски по водене на делото в размер на 100.00 /сто/ лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.